

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 7000897971
Dátum vydania rozhodnutia: 19.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7000897971.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v konkurznej veci úpadcu: Detes Trade a.s., Zimná 97, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, o odvolaní doc. I. J. K., U., bývalej správkyne konkurznej podstaty úpadcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. marca 2021, č. k. 5K/100/2000-717, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. marca 2021, č. k. 5K/100/2000-717 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením rozhodol tak, že konkurz vyhlásený na majetok úpadcu: Detes Trade a.s., Zimná 97, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, zrušil. Druhým výrokom T. T. Y., advokáta, U. 5, B., zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty.
2. Krajský súd v Košiciach v napadnutom uznesení uviedol, že uznesením zo dňa 16.01.2001, č. k. 5K/100/2000-11, vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu podstaty ustanovil doc. Ing. Alexandru Chapčákovú, PhD., Mírka Nešpora 11, Prešov. Uznesením zo dňa 11.9.2007, č. k. 5K/100/2000-224, súd ustanovil za nového správcu konkurznej podstaty JUDr. Juraja Gavalčina, advokáta, Platanová 5, Košice.
3. Po speňažení majetku a schválení konečnej správy súd rozvrhovým uznesením zo dňa 18.10.2018, č. k. 5K/100/2000-632, v spojení s opravným uznesením zo dňa 04.01.2019, č. k. 5K/100/2000-665, rozvrhol výťažok.
4. Podaním, doručeným súdu dňa 17.02.2021, správca konkurznej podstaty oznámil súdu, že rozvrhové uznesenie splnil.

5. Podľa § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV krajský súd následne konkurz zrušil a zároveň podľa § 44 ods. 4 ZKV zbavil správcu jeho funkcie. Uviedol, že o odmene správcov bolo rozhodnuté rozvrhovým uznesením. Správcovi taktiež uložil povinnosť písomne oznámiť súdu do 30 dní od právoplatnosti zrušenia konkurzu, či uzavrel účtovné knihy a zostavil účtovnú závierku.

6. Proti napadnutému uzneseniu sa odvolala doc. Ing. J. K., U., bývalá správkyňa konkurznej podstaty úpadcu a žiadala napadnuté uznesenie zrušiť. V odvolaní odvolateľka poukázala na vzájomnú písomnú komunikáciu so správcom konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Jurajom Gavalčinom v súvislosti s vrátením účtovnej agendy úpadcu, ako aj v súvislosti s výzvou na úhradu odmeny a výdavkov.

7. Vo vzťahu k dôvodnosti svojho nároku na úhradu cestovných výdavkov ako správkyne konkurznej podstaty doc. I. J. K., U. ďalej uviedla, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30.07.2020, sp. zn. 2Obo/5/2019 rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.10.2018, č. k. 5K/100/2000-632 v napadnutej časti týkajúcej sa odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty, potvrdil. Odvolateľka poukázala na to, že nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia je, že súd právoplatne schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty. Uznesením zo dňa 30.04.2018 právoplatným dňa 21.06.2018 súd prvej inštancie schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty v znení, v akom bola predložená, pričom proti tomuto uzneseniu nebol podaný žiadny opravný prostriedok.

8. Odvolateľka zdôraznila, že v uznesení, ktorým súd schválil konečnú správu je stanovená suma, ktorá je určená jednak na rozdelenie veriteľom, ako aj na vyplatenie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty. V danom prípade však bola stanovená výška odmeny správcu v súlade s návrhom konečnej správy predloženej správcom konkurznej podstaty JUDr. Jurajom Gavalčinom bez toho, aby suma určená na tento účel bola rozdelená medzi oboch správcov činných v priebehu konkurzu.

9. V rozvrhovom uznesení však súd prvej inštancie podrobne v súlade s ust. § 9 vyhlášky č. 93/1991 Zb. odôvodnil postup pri rozdelení sumy, určenej v uznesení o schválení konečnej správy ako odmeny správcu, a to s poukazom na dĺžku činnosti predchádzajúcej správkyne, ako aj neskoršieho správcu, ako aj s poukazom na rozsah vykonaných prác a speňaženého majetku. V tejto súvislosti následne odvolací súd zdôraznil, že priznanie odmeny správcovi a predchádzajúcej správkyňi, nie je podmienené žiadnym osobitným úkonom zo strany správcu, t. j. správca si nárok na svoju časť odmeny nie je povinný osobitne uplatniť.

10. Pokiaľ teda podľa odvolateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.10.2018 v napadnutej časti týkajúcej sa odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty (nie iba jediného správcu JUDr. Juraja Gavalčina), potvrdil ho aj v časti výdavkov na cestovné v celkovej sume 14.563,33 eur. Odvolateľka poukázala na to, že JUDr. Juraj Gavalčin si preukázateľne uplatňuje cestovné len v sume 10.993,23 eur, potom rozdiel medzi 14.563,33 eur a 10.993,23 eur, a to suma 3.570,01 eur patrí jej, t. j. doc. I. J. K. U.

11. Podľa odvolateľky týmto napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.). Krajský súd v Košiciach podľa odvolateľky nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.) a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.).

12. Správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Juraj Gavalčin vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uviedol, že dňa 13.12.2017 predložil konkurznému súdu konečnú správu o speňažení majetku konkurznej podstaty a vyúčtovanie svojej odmeny a výdavkov.

13. Správca konkurznej podstaty zdôraznil, že bývalá správkyňa nepredložila žiadne doklady k vyúčtovaniu jej hotových výdavkov, z ktorého dôvodu v konečnej správe podanej dňa 13.12.2017 hotové výdavky zohľadniť nemohol s tým, že v konečnej správe uvádzal svoje hotové výdavky a nie výdavky oboch správcov. Bývalá správkyňa si napokon podľa správcu mohla svoje hotové výdavky, či iné pohľadávky proti podstate uplatniť v priebehu konkurzného konania doložením dokladov k jej hotovým výdavkom, čo neučinila. Zároveň správca výdavky bývalej správkyne, vrátane odmeny za speňaženie majetku považoval za vyúčtované a uhradené z príjmov 222.469,52 Eur, ktoré bývalá správkyňa obdržala počas svojho pôsobenia.

14. Ďalej správca uviedol, že rozvrhové uznesenie bezo zbytku splnil a uhradil odmenu bývalej správkyne vo výške 31.934,64 Eur, ako i súdny poplatok za konkurzné konanie vo výške 1.991,64 Eur a v tejto súvislosti zrušil bankový účet úpadcu. Preto podal dňa 16.02.2021 príslušnému konkurznému súdu návrh na zrušenie konkurzu a zbavenie funkcie správcu.

15. Z kontextu vyššie uvedeného je podľa správcu zrejmé, že bývalej správkyňi žiadne nároky vo vzťahu k jej cestovným výdavkom neprináležia. Bývalá správkyňa si v písomnej komunikácii uplatňovala nárok vo výške 10.993,23 Eur (pokus o zmier zo dňa 3.12.2020 a teraz v odvolacom konaní nárok vo výške 3.570,01 Eur - odvolanie zo dňa 06.04.2021), čo je podľa správcu dôkazom toho, že bývalá správkyňa má nejasno v ich výške. Tieto, bývalou správkyňou uvádzané sumy, sú pritom identické so sumami hotových výdavkov terajšieho správcu, uvedené v konečnej správe a vyúčtovaní zo dňa 13.12.2018.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

17. Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej ako „ZKV“), konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

18. Podľa § 30 ods. 1 ZKV, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

19. Podľa § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania po splnení rozvrhového uznesenia.

20. Podľa § 44 ods. 4 ZKV, v uznesení o zrušení konkurzu zbaví súd správcu funkcie a rozhodne o jeho odmene a náhrade výdavkov, ak o nich ešte nerozhodol.

21. Splnením rozvrhového uznesenia je potrebné rozumieť taký stav, kedy sú všetky peňažné prostriedky, určené podľa rozvrhu k uspokojeniu veriteľov správcom konkurznej podstaty reálne vydané. Uvedené sa týka aj nárokov predošlých správcov konkurzných podstat, čo do ich výdavkov a odmien za výkon funkcie správcu.

22. V danej veci správca konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložil súdu dňa 13.12.2017 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcov, ktorú konkurzný súd podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil uznesením zo dňa 30.04.2018, č. k. 5K/100/2000-620, právoplatným dňa 21.06.2018. V rozvrhovom uznesení konkurzný súd konštatoval, že počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná týmto speňažením spolu s ďalšími prírastkami predstavovala sumu 904.081,52 Eur, ktorú súd rozvrhol podľa § 30 ods. 1 ZKV. Konkurzný súd uviedol, že podľa § 31 ods. 6 ZKV s prihliadnutím na § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v platnom znení predstavuje odmena správcov sumu 108.489,78 Eur s DPH.

Zároveň poukázal na § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., v zmysle ktorého ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti. Súd dospel k záveru, že z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiály možno jednoznačne vyhodnotiť, že správca konkurznej podstaty JUDr. Juraj Gavalčín, vykonal počas výkonu svojej funkcie väčší rozsah prác súvisiacich s konkurzom, pôsobil ak správca dlhšiu dobu ako I. J. K., U., na základe čoho súd v súlade s § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v platnom znení rozdelil vypočítanú odmenu.

23. Krajský súd v Košiciach rozvrhovým uznesením zo dňa 18.10.2018, č. k. 5K/100/2000-632 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14.01.2019, č. k. 5K/100/2000-665 okrem iného rozhodol, že z celkovej sumy 904.081,52 Eur, získanej speňažením konkurznej podstaty a pri výkone funkcie správcu, sa uspokojujú: 1/ pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV, písm. a/ - odmena a výdavky správcov konkurznej podstaty, a to odmena I. J. K.D. v sume 31.934,64 Eur vrátane DPH a JUDr. Juraja Gavalčina v sume 76.555,14 Eur vrátane DPH, ako aj výdavky správcov na cestovné v sume 14.563,33 Eur. V bode 9. odôvodnenia uvedeného rozhodnutia krajský súd uviedol, že súd priznal správcovi (obom) náhradu výdavkov v sume 14.563,33 Eur.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu zisťuje, že súčasťou konečnej správy predloženej konkurznému súdu dňa 13.12.2017 v jej časti II. písm. „b” je aj vyúčtovanie hotových výdavkov správcu, a to:

- kancelárskych potrieb v sume 663,03 Eur,
- cestovných náhrad v sume 10.993,23 Eur,
- poštovného v sume 284,38 Eur,
- nákladov na kopírovanie a overovanie dokladov v sume 231,94 Eur,
- kolkov a správnych poplatkov v sume 2.390,75 Eur.

Teda hotové výdavky správcu celkom vo výške 14.563,33 Eur, ktoré v podanom odvolaní voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.10.2018, č. k. 5K/100/2018-632 JUDr. Juraj Gavalčín označil za výdavky správcu (nie správcov) - cestovné.

25. Vzhľadom na vyššie uvedenú konečnú správu a rozvrhové uznesenie nie je z odôvodnenia napadnutého uznesenia zrejmé, akým spôsobom došlo k splneniu rozvrhového uznesenia, resp. naplneniu § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV a postupu podľa § 44 ods. 4 ZKV. A to aj z dôvodu, že JUDr. Juraj Gavalčín si v priebehu konkurzného konania uplatnil cestovné výdavky v sume 10.993,23 eur, pričom rozdiel medzi 14.563,33 eur a 10.993,23 eur, resp. suma vo výške 3.570,01 eur a jej reálne vydanie ostáva nepreskúmateľné. Z obsahu predloženého spisu odvolací súd nemohol napokon posúdiť ani vyplatenie sumy 10.993,23 eur, keďže z návrhu správcu na zrušenie konkurzu a zbavenie jeho funkcie po splnení rozvrhového uznesenia, ktorý návrh bol konkurznému súdu doručený dňa 17.02.2021 (č. l. 713 a nasl.) je zrejmé preukázanie splnenia rozvrhového uznesenia len dokladom o zaplatení súdneho poplatku za konkurzné konanie vo výške 1.991,64 Eur a dokladom o úhrade odmeny bývalej správkyné doc. I...y K., U.. vo výške 31.934,64 Eur.

26. Nakoľko je napadnuté uznesenie konkurzného súdu v napadnutej časti odôvodnenia zmätočné a nepreskúmateľné, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. marca 2021, č. k. 5K/100/2000-717 podľa § 389 ods. 1 písm. a/ C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

27. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je pre súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je dovolanie prípustné.